

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Anatolie Țurcan,
Judecători – Vladimir Timofti și Elena Cobzac,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Glijin Ivan xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.09.2014 - 30.12.2014;

Instanță de apel: 15.01.2015 - 18.11.2015;

Instanță de recurs: 19.02.2016 - 07.06.2016;

Instanță de apel: 12.07.2016 - 21.12.2016;

Instanță de recurs: 09.03.2017 - 23.05.2017;

Instanță de apel: 26.06.2017 - 21.12.2017;

Instanță de recurs: 14.03.2018 - 02.05.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 30 decembrie 2014, Glijin Ivan a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.151 alin.(4), 163 alin.(2) lit. a) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat, totodată fiind dispusă reabilitarea acestuia.

2. Prin rechizitoriu, Glijin Ivan a fost învinuit că, la 27 noiembrie 2013, întorcându-se la domiciliul său din xxxxx, a observat că pe pragul saraiului se afla Glijin Elena căreia i-a solicitat să plece din ograda lui. Din motiv că ultima refuza să plece din gospodăria sa, a încercat să o conducă în drum din ogradă, în legătură cu care fapt între ei s-a inițiat un conflict, în rezultatul căruia Glijin Ivan intenționat i-a aplicat lui Glijin Elena mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, după care a târât-o de mâini și a scos-o în drum cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.59 din 24 aprilie 2014, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, care au dus la decesul ultimei.

Totodată, Glijin Ivan a fost învinuit că, în seara zilei de 27 noiembrie 2013 spre 28 noiembrie 2013, după ce i-a cauzat lui Glijin Elena, leziunile corporale menționate supra, a târât-o de mâini pe aceasta și a scos-o în drum, fiind conștient de faptul că dânsa se afla într-o stare periculoasă pentru viață, fiind lipsită de posibilitatea de a se

salva din cauza vârstei înaintate, a bolii și a neputinței, deși știa despre primejdia în care ea se afla și având posibilitatea de a-i acorda ajutor, deoarece el însuși a pus-o în situația periculoasă pentru viață, intenționat a lăsat-o în drum.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Glijin Ivan să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal, la 12 ani închisoare, art.163 alin.(2) lit. a) Cod penal, la 2 ani închisoare și în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 13 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, prima instanță a apreciat tendențios circumstanțele cauzei, incorect, vădit neîntemeiat și ilegal l-a achitat pe Glijin Ivan, pe ambele capete de acuzare, bazându-se în exclusivitate pe declarațiile acestuia și a martorilor, care au specificat precum că decesul lui Glijin Elena a survenit pe la orele 07.40-08.00.

Totodată, procurorul a susținut că, declarațiile lui Glijin Ivan, date de acesta în calitate de bănuț, învinuit, și la judecarea cauzei în instanța de fond, sunt contradictorii. Inculpatul Glijin Ivan cunoștea despre faptul că Glijin Elena se deplasa doar cu ajutorul a două bețe, mai mult, dânsul a concretizat că personal a scos-o în drum din gospodăria sa de mai multe ori pe parcursul nopții, urmele de sânge din gospodăria sa (inclusiv din casă) îi aparțineau acesteia, fapt ce nu a fost infirmat de inculpat în cadrul întocmirii procesului-verbal de cercetare la fața locului (în gospodăria și în prezența sa). În ansamblu, toate aceste circumstanțe confirmă faptul că inculpatul a lăsat-o pe Glijin Elena, cu bună știință fără ajutor, într-o stare periculoasă pentru viață, fiind lipsită de posibilitatea de a se salva din cauza vârstei înaintate, a bolii și a neputinței, prin cauzarea leziunilor corporale, iar prima instanță nu a luat în considerație aceste circumstanțe.

Apelantul a considerat că argumentul primei instanțe referitor la aceea că nu au fost administrate probe care ar indica direct la cauzarea leziunilor corporale victimei anume de către Glijin Ivan, sunt nefondate, deoarece partea acuzării a prezentat suficiente probe în acest sens.

De asemenea, procurorul a menționat că, deși instanța a recunoscut că Glijin Elena, a decedat în rezultatul vătămarilor corporale grave cauzate cu aproximativ 1-2 ore înainte de deces, iar în cazul acordării ajutorului medical specializat în timp util, posibil ar fi supraviețuit și a acceptat afirmațiile învinuirii, cu care a fost de acord și inculpatul, că petele din curtea și casa inculpatului sunt pete de sânge provenite de la decedata Glijin Elena, totuși a dat apreciere doar poziției inculpatului cu privire la nevinovăția acestuia, fapt care pune la îndoială respectarea criteriilor de apreciere și selectare a probelor în mod imparțial.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale penale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al coroborării lor, just ajungând la concluzia că

Glijin Ivan urmează a fi achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.151 alin.(4), 163 alin.(2) lit. a) Cod penal, deoarece faptele incriminate acestuia nu au fost săvârșite de inculpat.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a examinat formal apelul și nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de procuror, iar decizia adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată, instanțele nu au făcut o analiză obiectivă a probelor prezentate, nu au apreciat la justa valoare declarațiile succesului părții vătămate, a martorilor și chiar a inculpatului, care în ansamblu cu celelalte probe scrise nu trezesc îndoieli că anume inculpatul a comis infracțiunile incriminate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 iunie 2016, recursul declarat de procuror a fost admis, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției a fost indicat că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate lui Glijin Ivan.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2016 a fost admis apelul procurorului, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Glijin Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal, la 12 ani închisoare și în baza art.163 alin.(2) lit. a) Cod penal, la 2 ani închisoare, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, 12 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Pentru a pronunța soluția, instanța de apel a constatat, ca fiind dovedite faptele infracționale imputate inculpatului prin rechizitoriu și a menționat că analizând probele administrate în ansamblu, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului Glijin Ivan, a fost pe deplin dovedită.

8. Avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct.8), 10), 16) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel nu a fost în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe probele examinate de prima instanță, care au fost puse la baza achitării lui Glijin Ivan. Instanța de apel urma să purceadă la o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți.

La fel, instanța de apel nici într-un fel nu și-a motivat soluția cu referire la pedeapsa aplicată lui Glijin Ivan, în decizie neregăsindu-se caracteristici nemijlocite a inculpatului.

9. Asupra recursului a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

10. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 mai 2017, a fost admis recursul, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către

aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, la examinarea cauzei instanța de apel nu a respectat prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, or aceasta a pronunțat o hotărâre de condamnare în baza aceluiași probe în baza cărora prima instanță a pronunțat sentința de achitare.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Glijin Ivan a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.163 alin.(2) lit. a) Cod penal, din motiv fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, Glijin Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(4) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

11.1. Pentru a se pronunța instanța de apel *a constatat în fapt* că, în seara de 27 noiembrie 2013, Glijin Ivan întorcându-se la domiciliul său din xxxxx a observat că pe pragul saraiului se afla Glijin Elena căreia i-a solicitat să plece din ograda lui. Din motiv că, ultima refuza să plece din gospodăria sa, acesta a încercat să o conducă în drum, în legătură cu care fapt între ei s-a inițiat un conflict, în rezultatul căruia inculpatul intenționat i-a aplicat lui Glijin Elena mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, după care a târât-o de mâini și a scos-o în drum, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.59 din 24.04.2014, vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, care a dus la decesul lui Glijin Elena. Conform raportului de expertiză medico-legală nr.194 din 28.07.2014, leziunile corporale depistate în regiunea capului decedatei, au fost produse cu 1-2 ore înainte de deces, prin mecanism de lovire cu un corp(uri) contondent(e), prezentă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă, producerea lor prin cădere liberă din poziție ortostatică fiind puțin probabilă.

11.2. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, deși inculpatul Glijin Ivan în cadrul audierilor în instanța de fond și celei de apel, nu a recunoscut faptele imputate, vinovăția lui și-a găsit deplină confirmare prin: declarațiile succesului legal al părții vătămate, Glijin Vasile (f.d.161-162 vol. I; 31, 127-128 vol. II); martorilor Glijin Zinaida (f.d.167-169 vol. I; 34-35 vol. II); Glijin Aurelia (f.d.171 vol. I); Glijin Domnica (f.d.176-177 vol. I; 32-33 vol. II); Secrii Gheorghe (f.d.179-180 vol. I); comunicarea telefonică din 28 noiembrie 2013 (f.d.13 vol. I); procesele-verbale de cercetare la fața locului din 28 noiembrie 2013 (f.d.29, 31 vol. I); concluzia medicală (f.d.60 vol. I); certificatul de deces nr. DC-IV 1140325 (f.d.62 vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr.59A din 24 aprilie 2014 (f.d.78-79 vol. I); declarațiile medicului legist Herescu Mihai (f.d.189-190 vol. I); raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.194 din 26 mai 2014 (f.d.113-124 vol. I).

Instanța de apel, cu trimitere la literatura juridică de specialitate a reținut intenția directă cu care inculpatul a acționat la cauzarea victimei Glijin Elena a vătămarilor corporale grave, prin aplicarea intenționată a multiplelor lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, ca urmare a conflictului iscat între ei, rezultat din încercarea de a o scoate din curtea gospodăriei sale, cu urmările prejudiciabile survenite.

În susținerea concluziilor sale, instanța de apel a reținut depozițiile martorilor Glijin Domnica și Secrii Gheorghe, care confirmă, că în seara de 27 noiembrie 2013 au văzut-o pe Glijin Elena intrând în ograda inculpatului, fapt de altfel confirmat și de acesta, la fel ca și urmele de sânge ale părții vătămate pe pragul locuinței inculpatului.

Totodată, toți cei audiați au susținut unanim, că victima nu se putea deplasa fără cârje, având probleme de picioare, pe când la locul depistării cadavrului, acestea lipseau, fapt ce atestă că ea a fost târâtă spre acest loc, ceea ce se confirmă și prin multitudinea excoriațiilor și echimozelor depistate pe tot corpul, inclusiv spate.

Mai mult, potrivit martorilor în seara cu pricina, partea vătămată a fost văzută în gospodăria lui Glijin Ivan fiind îmbrăcată, încălțată și cu basma pe cap, pe când cadavrul acestei depistat în dimineața zilei de 28 noiembrie 2013, era fără broboadă, dezbrăcată și desculță, în lipsa cârjelor, ceea ce alăturat de constatările medicului legist, denotă imposibilitatea deplasării de sine stătătoare a victimei, mai ales în situația vătămarilor corporale grave primite, când era în lipsă de cunoștință.

La fel, instanța de apel a reținut locul depistării cadavrului, amplasat imediat lângă gospodăria inculpatului, distanța dintre locuințele celor doi vecini cu cea a inculpatului, timpul de noapte și perioada de iarnă în care s-a produs fapta, ce poate explica motivul pentru care ei n-au auzit sau nu puteau auzi strigătele părții vătămate.

Cât privește mecanismul apariției vătămarilor corporale grave, depistate la cadavru, acestea au fost suficient de clar descrise în cele două rapoarte de expertiză medico-legale nr.94 din 24.04.2014 și în comisie nr. 194 din 26.05.2014.

Referitor la invocările apărării privind caracterul incomplet al acțiunilor de urmărire penală efectuate pe caz, instanța de apel, cu trimitere la prevederile art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, a menționat, că atât la faza urmăririi penale, cât și la finele ei, odată cu luarea de cunoștință cu materialele cauzei, partea apărării nu a invocat caracterul incomplet a urmăririi penale, precum și inadmisibilitatea probelor sau nulitatea actelor procesuale.

11.3. Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în baza art.163 Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia achitării acestuia conform art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală.

11.4. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel, cu trimitere la prevederile art.art.16 alin.(5), 61, 75 Cod penal, a ajuns la concluzia de a-i stabili inculpatului pedeapsa închisorii la limita minimă stabilită de norma penală, reținând totodată lipsa antecedentelor penale, caracteristica pozitivă de la locul de trai precum și vârsta în etate, pe care le-a acceptat ca circumstanțe atenuante.

12. Avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct.8), 10), 16) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecarea în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel, a dispus audierea nemijlocită a inculpatului Glijin Ivan, a succesorului părții vătămate, Glijin Vasile, a martorilor: Glijin Zinaida, Glijin Aurelia, Glijin Domnica și Secrii Gheorghe, din declarațiile cărora nu se probează aplicarea de către Glijin Ivan a leziunilor corporale care au dus la decesul cet. Glijin Elena.

Aceste probe, administrate în prima instanță, au servit temei pentru adoptarea unei soluții de achitare a lui Glijin Ivan și tot aceste probe, cercetate nemijlocit de instanța de apel, au servit temei pentru adoptarea unei sentințe de condamnare, fiindu-le dată o apreciere cu totul diferită, fapt ce contravine normelor internaționale și naționale.

Apărarea consideră că instanța de apel incorect a aplicat prevederile art.414 Cod de procedură penală, la examinarea cauzei penale de învinuirea lui Glijin Ivan, contrar dispozițiilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.10 din 24.12.2010 cu privire la modificarea și completarea Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel, dispoziții, care sunt obligatorii pentru instanța de apel.

A mai indicat recurentul lipsa coroborării probelor existente pe caz, cu constatările și motivările instanței de apel, privind stabilirea pedepsei în privința lui Glijin Ivan.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, avocatul a indicat că, instanța de apel nici într-un fel nu și-a motivat soluția, în decizie nu se regăsesc caracteristici nemijlocite a inculpatului, iar pedeapsa aplicată va pune în pericol viitorul inculpatului, care, dacă va fi în detenție pe perioada a 12 ani nu va mai ajunge să-și ispășească pedeapsa stabilită, din simplul motiv că vârsta ultimului, care are la moment 78 ani și starea sănătății sale, nu-i va permite acest fapt.

13. Asupra recursului a prezenta referință procurorul care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

14. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeiuri pentru recurs stipulate art.427 alin.(1) pct.8), 16) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii și când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Însă Colegiul reține că, recurentul nu au indicat care anume elemente ale infracțiunii nu întrunește fapta în baza căreia a fost condamnat inculpatul și hotărâri ale Curții Supreme de Justiție în care norma de drept aplicată ar contravenii normei de drept aplicată în speță, or poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul recurentului prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

În acest context, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica.

Conform art.24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu

este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

La fel, recurentul a invocat temei pentru recurs stipulat la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căroră, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând circumstanțele cauzei în raport cu norma de drept citată, Colegiul constată că și acest temei nu-și regăsește confirmare în speța dedusă judecării.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, se reține că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii prevăzute de lege.

Așadar, instanța de recurs consideră, că la individualizarea pedepsei în privința Glijin Ivan pentru infracțiunea săvârșită de inculpat, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, este echitabilă și în concordanță cu scopul pedepsei penale.

În ce privește argumentul recurentului prin care se susține că, instanța de apel a pronunțat o hotărâre de condamnare în baza aceluiași probe pe care prima instanță a pronunțat o sentință de achitare, Colegiul penal ține să menționeze că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 07 decembrie 2017 (f.d.207-210 vol. II), instanța de apel a dispus reluarea cercetării judecătorești cu audierea martorilor, succesului părții vătămate, cercetarea probelor și audierea inculpatului.

Tot în această ședință de judecată au fost audiați succesul părții vătămate, Glijin Vasile, martorii Glijin Domnica, Glijin Aurelia, Glijin Zinaida, Secrii Gheorghe și inculpatul Glijin Ivan.

Potrivit art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie mărturii acuzatorii, susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Prevederile respective au fost respectate cu strictețe de către instanța de apel, care a cercetat din nou probele acuzării și cele invocate în apărarea inculpatului, or, în rezultatul examinării cauzei penale sub aspectul admisibilității recursului ordinar declarat în interesele inculpatului, afirmațiile invocate nu și-au găsit confirmare.

Privitor la achitarea lui Glijin Ivan de învinuirea adusă în baza art.163 Cod penal decizia instanței de apel nu-i atacată cu recurs și Colegiul penal nu se va

pronunța în această parte.

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu argumentele și temeiurile invocate de recurent, și-a motivat just soluția adoptată, pedeapsa stabilită lui Glijin Ivan este individualizată corect, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

15. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gaina Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui ***Glijin Ivan xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 31 mai 2018.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecătorii

Vladimir Timofti

Elena Cobzac